

Umro jos jedan gospodar rata

Author: [IWPR Balkans](#)

Ljubisa Savic "Mauzer", ubijen hicima iz pistolja u Bijeljini prosle sedmice, poslednji je u nizu bosansko-srpskih gospodara rata koji je docekao nasilnu smrt.

Po kaficima Bijeljine kruze price o nasilnoj smrti Ljubise Savica, poznatog po nadimku "Mauzer", nekadasnjeg komandanta garde "Pantera", specijalne brigade armije Republike Srpske, RS.

Savic (42) je ubijen 3.juna kada su nepoznati napadaci otvorili vatru na njegov dzip. On se izgleda zaustavio da bi primio stariju zenu koja je stopirala, kada su napadaci koji su ga pratili, izresetali mecima.

Lokalni organi policije i istrazni sudija, Bozo Peranovic, do sada su odbili da komentarisu bilo šta o detaljima istrage.

Ovo ubistvo podseca na ona koja se desavaju na ulicama Beograda. Dva mlada coveka cutke pokazuju na granicu sa Jugoslavijom kada su upitana ko stoji iza ovog ubistva.

Medjutim, Savic je bio poznat po tome sto je ustao protiv korumpiranosti zvanicnika Republike Srpske, sto navodi na pomisao da su njegovu smrt narucili neprijatelji unutar samog entiteta.

Mauzerova smrt nije iznenadila stanovnike Bijeljine. On je prethodno preziveo dva atentata. Pre sest meseci rekao je da zna da ce ponovo pokusati da ga ubiju. "Kada sam se upustio u sve ovo, oprostio sam se sa zivotom", rekao je on.

Savic je bio jedna od poznatijih licnosti istocnog dela Republike Srpske. Na pocetku bosanskog rata, u aprilu 1992.godine, nalazio se na mestu visokog funkcionera Karadziceve Srpske demokratske stranke, SDS.

Saviceva paravojna jedinica, "Panteri", zajedno sa Zeljkom Raznatovicem Arkanom, i njegovim "Tigrovima", preuzela je kontrolu nad Bijeljinom 1992.godine. U ovom gradu broj srpskog i bosnjackog stanovnistva bio je izjednaceni.

U jednom dogadjaju koji se pominje u optuznici Haskog tribunala protiv Momcila Krajisnika, lidera bosanskih Srba, navodno je 48 muskaraca, zena i dece, bosnjacke i hrvatske nacionalnosti ubijeno u ovom gradu izmedju 1. i 2.aprila 1992.godine.

Dogadjaji u Bijeljini navode na spekulacije da bi se i Savicevo ime moglo naci na tajnoj optuznici Haskog tribunala. Dan posle Mauzerove smrti, medjutim, potparol Tribunala, Paul Risley, nije zeleo ni da potvrdi niti da odbaci ove tvrdnje.

U toku rata, Savic je postao neka vrsta trna u oku njegovih kolega iz SDS-a. U nekoliko navrata, njegova jedinica je zaustavljala i konfiskovala svercovanu robu koja je putovala kroz Republiku Srpsku. Ti konvoji su bili pod kontrolom SDS-a i drzavne bezbednosti RS.

Savicev raskid sa SDS-om postao je ocigledan 1995.godine. Tada je uputio pogrde na racun Momcila Krajisnika, jednog od lidera SDS i optuzenika Haskog suda. "Postao sam dijabetičar boreći se na frontu i sada treba da gledam kako se vlasti bogate na racun siromastva sopstvenog naroda", rekao je Mauzer.

Napustio je SDS da bi osnovao sopstvenu partiju, Demokratsku stranku Republike Srpske. Sa tom partijom bio je i poslanik u parlamentu RS.

U leto 1997. godine, Savic se pridružio tadašnjoj predsednici RS, Biljani Plavšić, koja je napustila SDS i počela kampanju protiv korupcije. Sledeće godine, novoizabrani premijer Milorad Dodik, imenovao je Savica za policijskog zvaničnika.

Tog proleća, Savic je uhapsio Joju Tintora, bivšeg Karadžićevog savetnika, koji je u toku rata stekao veliko bogatstvo. Međutim, posle intervencije odozgo, Mauzer ga je morao osloboditi u roku od 24 casa. Tintor je odmah pobeo u relativno bezbednu Srbiju.

Do prvog pokušaja atentata na Savica došlo je nekoliko meseci kasnije - u julu 1998.godine. Dva bivša vojnika RS, Stojan Maksimović i Vladimir Neretljak, ubijena su u eksploziji ispred njegove kuće. Mauzer je optužio Krajisnika, tadašnjeg lidera SDS, i beogradске elemente u državnoj bezbednosti entiteta da su pokušali podmetnuti bombu ispod njegovog automobila.

Međutim, vlasti su odbacile Saviceve optužbe i optužile ga da je lično izvezirao pokušaj atentata. Navodno, Maksimović i Neretljak bili su već mrtvi kada je došlo do eksplozije automobila.

Mauzer je nastavio borbu protiv onih za koje je smatrao da su korumpirani. U avgustu je pokušao, ali nije uspeo, da uhapsi Milovana Bjelicu, jednog od najbližih poslovnih saradnika Krajisnika. Ubrzo posle toga, Savicev prijatelj, Srdjan Knežević ubijen je ispred svoje kuće na Palama.

Knežević je takođe bio komandant elitne jedinice u toku rata i njegova smrt prouzrokovala je političku krizu. Policija je organizovala krizni stab koji je imao za zadatak da udje u trag ubicama. Savic se pridružio istražnim organima i uhapsio sedam osumnjičenih, uključujući Bata Tesica, pripadnika Karadžićeve bezbednosti i Zeljka Jankovića, zvanog Luna, koji je bio član specijalne policije bliske Krajisniku.

Optužbe da je Savic mucio osumnjičene dovele su do toga da se u ovu istragu umesa i međunarodna policija Bosne. Savic je odbacio optužbe, tvrdeći da je SDS potplatila jednog zvaničnika međunarodne administracije u Palama da pokrene ove tvrdnje. Sedam osumnjičenih pušteno je na slobodu i Richard Monk, šef međunarodnih policijskih snaga, zabranio je Savicu dalji rad u policiji.

Mauzer je bio sve izolovaniji i mogao se osloniti samo na nekadašnje članove jedinice "Pantera". Retko je napustao Bijeljino, gde je bio uticajna ličnost.

Da li se Beograd krije iza ovog ubistva nije jasno. Savic je stekao toliko neprijatelja u svojoj okolini da je veoma moguće da je bio žrtva lokalne osvete. Jedino što se sa sigurnošću može tvrditi jeste da njegove ubice neće nikada biti pronađene.

Zeljko Cvijanović je redovni dopisnik IWPR.

Focus: Balkans: Regional Reporting & Sustainable Training

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/umro-jos-jedan-gospodar-rata>